

AV Hollandia *krijtstrepen in rood en wit*

Olympische Winterspelen (1)

Nog voor de Winterspelen van Vancouver voor geopend waren verklaard viel er een dode te betreuren. In het *veel te gevaarlijke* ijskanaal van het Whistler Sliding Centre was een Georgische rodelaar tijdens een laatste training uit de bocht gevlogen en verongelukt. *'Eigen schuld, hij ging veel te hard naar beneden'*, werd er al snel geoordeeld door lui die er van verstand van hebben. Lang leve de techniek die supersnelle banen mogelijk maakt, zal ik maar zeggen. Die dode rodelaar zal je kind maar wezen. Van de schrik liet de ijsmeester van de Richmond Olympic Oval een laagje schuurpapier op zijn ijsbaan aanbrengen. *'Als ze bij mij uit de bocht vliegen, dan niet als ongeleide projectielen'*, zei hij tegen eenieder die in zijn buurt kwam. Hoewel het werkijs tot dusver geen verrassende winnaars heeft voortgebracht is de hele schaatswereld na een halve week Olympisch langebaanschaatsen over hem heen gevallen. Een ijsmeester die geen raad weet met natte jassen en een voorjaarsachtige temperatuur is geen knip voor z'n neus waard, dat hij het maar weet. Het zal hem niet ontgaan zijn. Maar er is meer loos bij de Spelen van Vancouver. Als je de Amerikanen mag geloven is het evenement hard op weg om de boeken in te gaan als de slechtst georganiseerde Spelen ooit. Het is daarbij goed om te weten dat het *superieure* Amerika een minachting koestert voor z'n *achterlijke* noorderbuur. - Als ik het goed begrepen heb is Canada in de ogen van de USA een soort België, tweetalig en dus verdeeld, hopeloos bescheiden en tot overmaat van suffigheid ook nog eens in zichzelf gekeerd. - Het landelijke dagblad dat ik dagelijks lees kopte vanmorgen overigens *Blunder op blunder bij Spelen in Vancouver*, het Nederlandse journaal kan zich wel vinden in kritiek op de Canadese organisatie van het sportfeestje.

De grootste fout is echter zeven jaar geleden al gemaakt toen de Winterspelen van 2010 door het IOC aan Vancouver werden toegewezen. Met een warme golfstroom - de Kuro Shio Drift - voor de kust zijn op zeeniveau de winterse temperaturen in Vancouver en omgeving vergelijkbaar met die in ons land. Voor probleemloze Spelen in een dergelijk klimaat kan een organisatie niet buiten de medewerking van de weergoden, 't kan vriezen, 't kan dooien, niet-waar. Het was niet zomaar een probleempje dat Amsterdam na de toewijzing van de Spelen van 1928 had op te lossen. Toen in de twintiger jaren van de vorige eeuw de wintersporten aan het Olympische programma werden toegevoegd was het namelijk aan de stad en het land van de *Zomerspelen* om ook de sporten waarvoor sneeuw en ijs onontbeerlijk zijn te huisvesten. Parijs (1924) vond in Chamonix een geschikte plaats daarvoor. Los Angeles (1932) en Berlijn (1936) hadden ook in eigen land een wintersportoord - Lake Placid en Garmisch Partenkirchen - achter de hand. Amsterdam moest echter een list verzinnen. In Sankt Moritz vond onze hoofdstad een partner die het winterse deel wel voor haar rekening wilde nemen.

Mt.
